

**MEGEMLÉKEZÉS A KORMÁNYZÓ ÚR ÚJRATEMETÉSÉNEK TIZENKILENCEDIK,
ÉS VITÉZ NAGYBÁNYAI HORTHY ISTVÁN HALÁLÁNAK HETVENEDIK ÉVFORDULÓJÁRÓL**

2012. szeptember 1-jén megemlékeztünk alapítónk, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó urunk hazai földbe való újratemetésének tizenkilencedik, s vitéz nagybányai Horthy István kormányzó-helyettes úr tragikus halálának (1942. augusztus 20., Alekszejevka) hetvenedik évfordulójáról.

„Vitéz nagybányai Horthy Miklós olyan (...) családból származott, ahol két dolog teljesen természetes volt: hittek Istenben és feltétel nélkül, mérhetetlenül szerették hazájukat, Magyarországot” – hangsúlyozta a kenderesi Horthy-kripta előtt tartott megemlékezésen főkapitányunk. Vitéz Molnár-Gázsó János emlékeztetett a Kormányzó Úr nemes jellemére, aki az I. világháborúban még a legyőzöttekről is gondoskodott. A Főkapitány úr emlékeztetett: Horthy Miklóst a gondviselés küldte a magyarok élére, hiszen egy vesztes világháború következményeként elvesztettük területünk és lakosságunk tetemes részét, s ezt a sokkot csak fokozta az istentagadó, testében és lelkében sem magyar kommunisták 133 napos véres diktatúrája. Ebben a miliőben állt nemzetünk élére egy olyan vezér, aki fényt gyújtott a sötétségben, aki csodát művelve megmentette Magyarországot a nyugat által 5 év múlva bekövetkező megszűnéstől. Ám – mint hangsúlyozta vitéz Molnár-Gázsó János – egy ember önmagában nem lehetett volna ilyenre képes, s ez az ékes bizonyítéka annak, hogy a Jóisten végig a Kormányzó Úr mellett állt. Olyan ember volt, aki egész életében töretlen bátorsággal, hűséggel és áldozatos munkával állt ki a magyarokért, s a nemzetéért.

„Horthy István abban a szerencsés helyzetben volt, hogy olyan családba született, ahol példamutató hazaszeretet uralkodott” – kezdte a Kormányzó Úr idősebb fiáról való megemlékező beszédét vitéz Molnár-Gázsó János a kenderesi Horthy-kastély kertjében. A kormányzó-helyettesnek megadatott, hogy testközelből megtapasztalja és megtanulja mértékletes, a szélsőségek minden formáját elítélő hazafi édesapjától, hogy mit is jelent a hont szolgálni – emlékeztetett a Főkapitány Úr.

Horthy István, aki kiváló sportember és mérnök is volt, már a korai időkben is minden tudásával a nemzet ügyéhez kívánt hozzájárulni, majd katonaként, s később kormányzó-helyettesként sem bújta ki a felelősség, a haza szolgálata alól. Amint a magyar katonák a frontra kényszerültek, Horthy István már kormányzó-helyettesi kiemelten fontos titulusa birtokában azonnal a frontra kérette magát is, ahol nem kért semmiféle különleges bánásmódot. Katonatársai és beosztottai is tisztelték emberként és honvédként egyaránt.

Elszánt hazafiságát az is bizonyítja, hogy mikor megkapta a hazahívó parancsot, azonnal repülőre kérette magát, hogy felderítő repülésre induljon. Ám a sors másképp rendelkezett: egy végzetes manőver miatt vadászgépe lezuhant, s vele halt meg az egyik legnagyobb magyar reménység is.

A Kormányzó és Kormányzó-helyettes Urak emléke örökké él, s az egészséges lelkű, józan gondolkodásra képes embereknek kötelességük előmozdítani, hogy hazánk e két kiemelkedő vezetője és szolgálója végre megkapják azt az elismerést, ami mindig kijárt volna nekik.

2012. szeptember 1.